

Krátký posudek školitele

na disertační práci doktoranda Mgr. Davida Krysky na téma "Srovnání českého a polského správního soudnictví"

Posuzovaná práce má celkem 341 stran. Vychází z právního stavu platného k 30.6.2012 (s.9). Na s.7 a 8 doktorand uvádí svoje články a jiné práce, v nichž vyjádřil dílčí výsledky svých zkoumání obsažené v nynější práci.

Práce je pozoruhodná a cenná především ve dvou směrech: doktorand jednak soustavně rozebírá a posuzuje právní úpravu českého a paralelně právní úpravu polského správního soudnictví (pokud jde o polskou úpravu, pracuje s právními texty, soudní judikaturou i rozsáhlou odbornou literaturou v originálním znění), jednak tyto úpravy zasvěceně srovnává z hlediska jejich textů i z hlediska jejich praktické aplikace.

Obsahuje Úvod (s.1 až 9) a Závěr (s.300 až 303). Vlastní obsah práce je rozdělen do devíti kapitol (každá z nich končí samostatným resumé).

Kapitola první (s.10 až 22) je věnována pojmu a účelu správního soudnictví a jiným formám soudní "kontroly" veřejné správy (civilní a trestní soudnictví).

V kapitole druhé (s.23 až 45) se doktorand podrobně zabývá vznikem a vývojem správního soudnictví v ČR a v PR až do současnosti. Ke s.28 poznamenávám, že uvedené další soudy veřejného práva zanikaly postupně teprve v poválečném období.

Kapitola třetí (s.46 až 68) obsahuje především rozbor základů správního soudnictví vyplývajících jednak z ústavních předpisů, jednak z mezinárodního práva a z práva Evropské unie. Pod poněkud sporným názvem "veřejnoprávní soudnictví" (jaké jiné může být státní soudnictví?) se pak doktorand zabývá "zvláštním správním soudnictvím" vykonávaným ústavními soudy (podle mého názoru jde o nepřiměřené vybočení z pojmu "správní soudnictví").

Čtvrtá kapitola (s.69 až 93) nese název "Organizace českého a polského správního soudnictví". K české úpravě se ptám, jaký význam a dosah mu u krajských soudů označení "speciálgizovaný" senát či samosoudce (§ 31 SŘS) a jak by podle názoru doktoranda měl být upraven

účelný postup při přijímání stanovisek NSS (s.93).

Kapitola pátá (s.94 až 128) je věnována pravomoci a působnosti soudů ČR a PR ve správním soudnictví. Podrobnější rozbor by jistě byl užitečný, doktorand byl ovšem vázán přijatelným rozsahem práce. Ke s.109 poznamenávám, že český soud je oprávněn zákonnost podzákon-
ného právního předpisu posoudit, nemůže jej však zrušit (§1.95 odst.1 Ústavy ČR).

V šesté kapitole (s.129 až 162) se doktorand zabývá úpravou řízení ve správním soudnictví, včetně prostředků tzv. alternativního řešení sporů. autoremedury a mediačního řízení, jakož i úlohou orgánů typu prokuratury a ombudsmana. Ke s.144 se táži, co by podle doktoranda mělo odůvodnit zřizování paralelních nezávislých správních tribunálů v ČR a jaké jsou v tomto směru tendence v PR (srov. ovšem také kapitolu osmou).

Obsáhlá sedmá kapitola (s.163 až 228) je věnována opravným prostředkům v soudním řízení správním : kasační stížnosti (ČR i PR), stížnosti (PR), návrhu a žalobě na obnovu řízení (ČR i PR), jiným právním prostředkům nápravy (zvláště v PR) a navrácení v předešlý stav. Ke s.224 podotýkám, že za podmínek uvedených v § 105 odst.2 SŘS musí být ten, kdo podává kasační stížnost, zastoupen advokátem.

Kapitola osmá (s.229 až 268) je nadepsána "Idea nezávislých správních tribunálů - správní soudnictví v materiálním smyslu". Doktorand tu zajímavě pojednává příklady takových tribunálů v různých státech. Pokud jde o PR, rozebírá především originální institut tzv. samosprávných odvolacích kolegií (který v ČR nemá obdobu), Radu pro věci uprchlíků a regionální účetní komory ; pokud jde o ČR, podrobně se zabývá Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (jejíž právní úprava vyvolává podle mne různé pochybnosti).

Kapitola devátá (s.269 až 299) za nadpisem "Místo správního soudnictví v systému dělby moci - kazuistika" skrývá především úvahy o možnostech přezkumu jednání ústavních činitelů ve správním soudnictví (zejména prezident republiky, komora parlamentu).

Na konci práce je umístěno resumé (abstract) v českém a anglickém jazyce (s.304 až 311), ~~už~~ dále velmi rozsáhlý seznam použité české, polské i jiné zahraniční literatury (s.312 až 329), přehled použitých českých a polských právních předpisů, aktů mezinárodního práva a aktů EU (s.330 až 335), jakož i přehled použitých rozhodnutí

soudů ČR a PR a dalších soudních rozhodnutí (s.335 až 340).

Doktorand v širokém rozsahu pracoval s právními předpisy, s odbornou literaturou a soudní judikaturou (včetně judikatury ESLP) v českém i polském jazyce, o čemž svědčí také 1402 zpravidla účelných poznámek pod čarou. Ke zkoumané materii zaujímá kritický postoj, který obvykle náležitě odůvodňuje (srov. zejména résumé k jednotlivým kapitolám a samostatně např.s.92 a 93, 109, 117, 161, 164 a 225). O názorech doktoranda v práci vyjádřených by někdy bylo možno vést diskusi, to však není účelem tohoto posudku. Nemnoho formulačních chyb a nedopatření (překlepů) nemá vliv na srozumitelnost textu.

Předložená disertační práce podle mého názoru splňuje požadavky na práce tohoto druhu kladené.

8. srpna 2012

doc. JUDr. Vladimír Mikule,
školitel

